

FEDRA

© Ivo Prijatelj

Brez avtorjevega predhodnega pisnega dovoljenja je prepovedano uprizarjanje, reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnemkoli obsegu ali postopku, vključno s fotokpiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo na elektronske medije.

"I am already a walkig corpse, my soul and heart are dead."

Witess After Witness, Hundreds Reveal the Atrocities
of China's Concentration Camps
Haaretz, 8. oktobra 2021

Osebe

ALEKSANDAR JOKSIMOVIĆ –TEZGA,

taksi in drugi posli, 63 let

LEOPOLD WÖROSCH – POLDI,

Tezgov sin, Dorin pastorek, 19 let

FEHIMA OSMANAGIĆ – JOKSIMOVIĆ – FEDORA,

Tezgova druga žena, Poldijeva mačeha, 38 let

HELMUT WALLNER, Poldijev buddy, 28 let

INGRID SCHIMANEK, frizerka, 53 let

GOSPOD HEINZ LIEBLICH, upokojenec, 72 let

SVETLANA, escort, 23 let

GOSPOD Z MASKO

*Graz, cvetoče mesto na avstrijskem Štajerskem. Rojstni kraj
Arnolda Schwarzeneggerja.*

1

Frizeraj. Tezga, Ingrid, Fedora.

TEZGA: Sicer pa ... Molk.

To ti je ... stena. Zid kot zid, pa če ga butaš z glavo. Ni pomena. To ti je, ko enostavno ... zmanjka besed. Raznoraznih. In najlepših in najgrših, modrih, neumnih, sočutnih, krutih besed, po želji ...

Molk.

Iz žepa vzame glavnik. Gleda se v ogledalu in se češe. Voha.

Ingrid ... strašna si. S čem si se mi to pošpricala?

INGRID: Daj, usedi se že.

TEZGA *sede na stol*: Ti kar govori.

Piči, samo piči ...

....

Kaj sem zagrešil?

To.

Šel na pogreb. Spremil mater svojega otroka. Veliko maternico.

Na zadnjo pot.

Čeprav ...

Spet vstane. Pusti, ne bom se strigel.

Sijalo je sonce. Na tak dan ...

Sonce.

In jaz ... tam ... nizek.

Ona spod že vsa nedotakljiva, mrtvo boštvo.

Jaz pa ... samo zbegana žival ...

Bože, bože ...

....

Prosil sem tega kretena Hankeja, da mi da dva dni ... Nekdo mora, sem mu rekel, ne boš človeka kot psa ...

Ti lepo idi, idi na ta pogreb, mi reče, ampak če te v petek ni nazaj ali če prideš pijan ... Moj potomec, otrok, kri moje krvi pa ni zmogel. Na pogreb lastne matere.

In moja žena tu ...

FEDORA: Kaj boš?

TEZGA: Fehima ...

FEDORA: Fedora, ne Fehima.

TEZGA: Prosim te, prosim ... Te poznam še iz Karakaja ...

Poznal sem te, puškica, ko si ti bila pištola ... In sem te s taksijem švercal iz pijane balkanske krčme. V Avstrijo, tebe in tvojo noro sestro, v civilizacijo. Spomni se, Fehima Dora.

Ni spoštovanja.

Ni hvaležnosti. Ni človečnosti.

To ...

*Iz notranjega žepa vzame steklenico in odvijte zamašek.
Nazdravi v ogledalo.*

Polože jo ... v majhno, majhno jamo ... obdano z zelenim tapisonom ...

Oj ...

Jalova žena – sliva pod snegom.

Jalovka ne bo nikdar dojela, kaj ti je sin.

Ona je dala sina ...

INGRID: Tezga! Nehaj ...

FEDORA: Brez takta ...

TEZGA: Moja Ingrid, na oblaku parfuma ...

*Krepko potegne, naredi dva, tri poplesujoče korake, zapoje,
zajavka (ne prenaglas).*

O – o – o – o – joj! *Odlije nekaj pijače po tleh.*

Vse ničevost, ničevost in nič ...

INGRID: Ne mi polivat šnops, Tezga, zasmradil boš prekleti frizeraj.

TEZGA: Šla je.

Senca ... Pod gladino.

Nekdo ... nekje ... *Krepko potegne.*

....

Neka mladost ...

Jaz tukaj ... in moram nazaj. Čas je.

Bog ...

....

Ona kot dinja ... Tam daleč, davno, na sinje modrem

Jadranu ... Jaz kot puška.

Moralo se je zgoditi. Krk, poletje osemnosemdeset. Država
nam razpada, ni kave, ni pralnega praška, ni bencina.

Tam pa terasa, orkester, Ivica Šerfezi: Suze liju plave oči ...

Ona dinja, rasna Dunajčanka, iz šestnajstega, jaz puška
mejaška ponosna ...

Danes sem jo pokopal.

INGRID: Ja.

Pa kako.

TEZGA: Kaj hočeš s tem: pa kako?

INGRID: Nič.

TEZGA: Rekla si: pa kako.

FEDORA: Nič ni rekla!

TEZGA: Ti pa tiho, če ne ...

FEDORA: Kaj?

TEZGA: Že veš.

INGRID: Pa ne da jo boš usekal, Tezga?

TEZGA: Od kje ti to?

INGRID: Kot si tistega.

TEZGA: Usekam te, ko me prosiš.

....

Vedve se pa obnašajta.

Bodimo dostojni.

INGRID: Kot ti ...

FEDORA: ... ko si ga na gobec.

INGRID: V kinu.

....

....

TEZGA: Je, kar je.

Ni bilo izbire.

Da človek nima izbire. To je vsa tragedija.

To je, da je ni.

FEDORA: Kako?

TEZGA: Pač. Čast.

FEDORA: Kaj?

TEZGA: Pusti, nima smisla ...

FEDORA: Hočem slišat.

TEZGA: Nima smisla ...

FEDORA: Zakaj ne?

TEZGA: Bitje, kot ti, ne bo dojelo, kaj je čast. Nikdar. Ker ti nimaš organa za to.

INGRID: Tezga, pa če te jaz prosim?

Bi razložil meni?

Čeprav nimam organa?

Če lepo prosim?

TEZGA: Lepo?

INGRID: Lepo.

TEZGA: Češ vedet?

Čast ... Bog v nebesih ...

To je ...

Pazi.

Kakšnih štirideset let nazaj sem začel v članski. Enkrat v soboto nas naložijo na avtobus pa ajde v Tuzlo, Sloboda organizira memorial. Krasen jesenski dan, spomnim se, kot da je včeraj. In jaz ti tam nagazim na tega Romuna. Nizka, čokata podlasica, on šviga, pleše, menja smer – pa me piči. Sredi prve. Levi kroše. Leva, desna, piči. Desna, desna, piči. Desna, leva, desna ...

INGRID: Piči.

TEZGA: Ja. Kako si vedela?

INGRID: Uganila.

TEZGA: Na koncu prve mi odpre arkado, na hitro me zaflikajo, na levo oko ne vidim več. Hočem parirat z direkto, vse mimo. Piči, piči, piči. Sredi druge zadene še desno arkado, zdaj sem skoraj slep, tolčem samo še na instinkt. Pafa! Pafa! Pafa! Nekako preživim drugo, komaj. Trener hoče predat, sodnik pred našim kotom čaka, da bo trener vrgel brisačo, skozi meglo bolj slutim kot vidim, kako me tip iz kota opazuje. Ko vstanem za tretjo, pogleda še enkrat, če je prav videl. Oba veva, kaj pride. V tretji pada z vseh strani. Zapiram se v gard, on tolče v pleksus, ledvice ...

....

To je to.

INGRID: Si zmagal?

TEZGA: Zgubil. Ampak položil me pa ni.

INGRID: In temu, da te je en tip na mrtvo nalomil, se reče čast?

TEZGA: Ja. Ni cene.

INGRID: Čast nima cene?

TEZGA: Nima.

V Moskvi je kurbin sin prišel do četrtfinala.

....

Sem rekel, da ne boš razumela.

INGRID: Tezga, vsaka reč ima ceno. Kdor si lahko privošči

raztolčen fris, naj si ga, a ne de, eni si ga pač ne moremo.

Tvoja žena, tukaj, na primer, je morala za tvojo čast prodat
babičine uhane in vzeti limit.

TEZGA: Ni mi žal ...

FEDORA: Nakladanja je meni do sem! Kakšna čast? Zakaj je

treba ubrisati tam enega, ki kupuje kokice? Mar bi raje tistega
Romuna!

TEZGA: Kakšne kokice! Jaz bi ga, pa če mi dajo dosmrtno! Ni

kupoval, on je gledal!

FEDORA: Ti veš! Jaz sem stala v vrsti!

TEZGA: Pazil sem. Mel sem ga ostro na sumu.

FEDORA: Ni gledal!

TEZGA: Kako ni, če sem videl?!

FEDORA: Nič nisi videl, jaz sem!

TEZGA: Ker si gledala, kurba!

Vstopi Poldi. Obstane pri vratih, odloži veliko športno torbo.

TEZGA: Zdravo, sine.

Kaj mi stojiš pri vratih kot zgubljeno jagnje?

Daj se na stol. Te bo Ingrid malo postrigla ...

POLDI *rahlo jeclja*: Grem lepo domov, sem zgonjen.

Maš k–ključce?

TEZGA: Evo ti ključi, dečko. *Iz vleče šop ključev in mu jih vrže.*

Pazi, spet desni sprednji žmigovec. Pa brisalce bo treba menjati.

POLDI: Zamenjal bom cel avto, ko bo kdo dal d–denar.

TEZGA: Denar, denar ... Mlad, sposoben za tri. Zaslužil boš, da še
opaziš ne, kdaj.

Pokaži mišice.

Kako je bilo na treningu?

POLDI: Ne da se mi, sem zgonjen. Grem.

TEZGA: Poslušaj, Poldi ...

Daj, ustavi se.

Sine, stoj!

Tvoj očka mora zdaj nazaj, bedarija, saj veš ...

Ko sem jaz not ... boš ti gledal na mamu.

POLDI: Nič n–ne bom hodil na b–britof.

TEZGA: Mislim to mamu, Fehimo.

Poldi odmahne, pobere torbo in odide.

FEDORA: Kaj si rekel?

TEZGA: Utihni!

FEDORA: Poldi bo pazil name?

TEZGA: Rekel sem, zaveži, če ne ...

FEDORA: Kaj, če ne? A boš še meni z enim udarcem zlomil

ključnico pa čeljust?

TEZGA: Ženska ...

INGRID: Tezga. Ej ...

TEZGA: Kaj?

INGRID: Oprosti, a je res? Ključnico pa čeljust, oboje z enim

šusom?

TEZGA: Kaj morem.

INGRID: Kako ti je pa to ratalo?

TEZGA: Kako, kako ... Nisem ga hotel preveč pa sem ga v

ključnico, tako ... pol kroše, pol aperkat, brezveznik se pa glih
toliko obrne, da roka zdrsne, in eto – gre čeljust. V bistvu sem
ga po nesreči. Kaj češ, smola.

Odhaja k vratom. Se vidimo.

Varujte mi fanta kot punčico v očesu ...

Usmiljeni bog, lastna mati ga je zavrgla, ko je še močil posteljo.

In danes sem jo pokopal.

Kakšen svet ...

Še osem mesecev ...

Strahota ...

Ti pa samo pazi.

Fehima Dora.

Fitnes. Helmut, Poldi.

HELMUT: Kje imaš bidon?

POLDI: Ne vem ... K–klinc ...

HELMUT: Poldi ... Desetkrat dva ...

Osnove, buddy.

Kaj je osnova?

POLDI: Voda.

HELMUT: Voda, buddy. Kako hidriraš?

POLDI: Desetkrat d–dva.

HELMUT: Desetkrat dva.

Voda. Čista voda. Čista.

Kaj dela voda?

POLDI: Čisti.

HELMUT: Ona te čisti.

Kaj dela hrana?

POLDI: Regenerira.

HELMUT: Regenerira. Energetizira.

Kaj si?

Poldi, kaj si?

POLDI: Kako ...

HELMUT: Kaj si, te sprašujem.

POLDI: Ne vem ... P–poldi, klinc, Poldi sem ...

HELMUT: Zmota, buddy.

Si, kar ješ. Si, kar piješ. To.

POLDI: Ja ...

HELMUT: Jej čisto.

Treniraj trdo. Trdo.

Spi dovolj.

To je pot.

Zapomni si, nikoli, ampak nikoli se ne ločiš od bidona. On je podaljšek tvojega telesa. On *je* tvoje telo.

Voda, Poldi ...

In počitek. Počivaš, da treniraš.

....

POLDI: Ne morem spat.

Samo tuhtam ... Ne morem spat ... Klinc, na koncu zgubim pa še b–bidon.

HELMUT: Ne moreš spat?

Zakaj ne, buddy?

POLDI: Ubija me ...

HELMUT: Kdo?

POLDI: Ona.

HELMUT: Kdo?

POLDI: Ta b–baba.

Mačeha.

HELMUT: S čem?

POLDI: Ker me sovraži ... Dela na tem, n–noč in dan.

Sesuva m–moj sistem ...

HELMUT: Na primer ...

POLDI: S hrano.

HELMUT: S hrano?

POLDI: Ja, hrano.

Hladilnik ... Klinc, veš kaj ... kaj ona fila n–not. Sokove, kokakolo, pivo, smutije ... Vanilijeve deserte. In potlej ... Tisti krožniki, da n–ne vidiš čez. Pire, pomfrit, lazanje, njoki, pečenka štefani, klobase ... Da se ti želodec obrne. Lincerji, baklave, šaumrole!

Bolj ko ji govorim: puran, p–pusto meso, zelenjava, riž ...

HELMUT: Pa zna vsaj kuhat, kot se gre?

POLDI: Ta prasica ne kuha. Ona copra.

P–prasica.

In potlej stoji tam, prekleta čarovnica, s tistimi j–joški ... joški in boki ... in poriva vame ... vse tiste ... t–tist...

HELMUT: Joške?

POLDI: Hrano.

HELMUT: Kaj maš proti? Mirno ti pojej krompirček, dva.

Karbohidrati. Pivo, buddy? Lahko spiješ kakšnega. Pivo so elektroliti.

Pri joških ti pa nimam kaj pomagat.

Niso moj rajon.

POLDI: Ne! Nobenega piva! Niti enega!

HELMUT: Bodibilder ne sme pretiravat, buddy.

POLDI: Ta zahrbtna, morilska ...

HELMUT: Poldi ...

POLDI: Ona je ... vzela mi je očeta.

HELMUT: Tvoj stari je na hladnem.

Vzela ga je Republika Avstrija. Začasno.

POLDI: Zaradi n-nje.

Ta prasica ... mi g-ga je uničila.

Moj očka ... Moj očka je bil šampion. Pri devetnajstih, kot sem slučajno zdaj jaz, je bil šampion Balkana, v juniorski.

Športnik, šarmer in zajebant, da mu ni para.

Izklesano telo. T-telo. Lep obraz, da so se f-frače v jatah metale za njim. In on jih je ... odmetaval kot m-mokre cunje.

Mokre cunje.

Potem pa pade noter ona. Jalovka.

S tisto svojo l-luknjo. Samo da lukenj ima on, kolikor češ.

Ena več je njemu manj kot n-nič.

In to si, ptičica. Ena od mnogih, zadnja, manj kot nič.

Lahko se sprehodiš v ta prvi potok, če ti kaj ni všeč. Ali pa čez noč razpneš jadra, dvigneš sidro in se mi lepo razbliniš čez

Semmering, kot t-tista, ki ...

k-ki je p-povrgla tegale Poldija ...

Lahko. Če imaš kam.

Samo p-počasi. In lepo ... Je način.

Ona streže.

"Tezga, daj še eno č-čuftico. Bi heineken? Kaj pa viski? Crème brûlée, boš crème brûlée?"

Se ti kaj pozna ena rakijica? En čevap?"

In šampion se ugnezdi. Ne da si d-dvakrat rečt, ne opazi ničesar. On papa crème brûlée - stara, ajde, daj še eno - papa vineršnice, papa sarme, tufahije, jagenjčke, pite ...

Čez pa pivo pa rizling pa žganje ...

Katastrofa. Rojstvo bivše legende. Ki ima že tak trebuh, da lastnega t-tiča vidi samo še v ogledalu.

Ampak tistega organa on itak nima več. Ker ga je ona kastrirala in mu ga servirala v mesni štruci.

To ti je k-kuhinja pri Fehimi Dori.

HELMUT: V mesni štruci. Njam. Jaz bi ga kar probal.

Kako si rekel, da ji je ime?

POLDI: Fehima. Na Balkanu je bila Fehima. Ko je prišla sem, pa se je p-preimenovala v Fedoro ... *Skomig*.

HELMUT: Kot klobuk?

POLDI: Kar nekaj.

....

O Bosni se noče več pogovarjat.

HELMUT: Kako to?

POLDI: Njene tam dol so p-pobili. Pravi, da Srbi.

Še ena g-gnusna laž.

3

Frizeraj. Ingrid, Fedora. Ingrid je iz plasične posodice.

INGRID *navdušeno*: Šit. O, šit ...

FEDORA: Spražiš čebulo, par strokov česna, podušiš zelenjavo, porjaviš meso, vino, smetana, šut v litoželezno, krompir na vrh. V pečico na dvesto dvajset za deset minut, da se naredi skorja, potem pa za uro in četrt na sto šestdeset. In je, shepherd's pie. Samo sliši se kot nekaj.

To lahko vsak.

INGRID: In on tega noče žret? Noro.

FEDORA: On bi, da mu v mikrovalovki odtajam zamrznjeno zelenjavo in dam tako na krožnik.

INGRID: Zakaj si pa sam ne cmari?

FEDORA: Hoče, da mu strežem jaz, kot Tezgi.

Ampak jaz mu tega ne bom delala.

INGRID: Pošlji ga v tri krasne.

FEDORA: Odkar je stari not, se mu je strgalo. On je bil zmerom ... en tak tih, skrit cvet ... Odmaknjen.

Še punce ni imel nikoli ...

Zdaj se je pa vpisal v klub in si kupil uteži.

INGRID: Vsi so glih.

Moja Lotti se potaplja. Z masko in tistim sranjem. Pa ne kjerkoli, treba se je peljat nekam na drugi konec sveta. Za pet

jurjev. Vse bojo naredili, samo da se jim ne bi bilo treba parit.

....

Pa delat otrok ...

....

Jaz bi morala bit že deset let babica ...

Dala bi ne vem kaj, da bi lahko crkljala enega živega malega
buhteljčka ...

....

FEDORA: Zahteval je zase svojo polico v hladilniku.

INGRID: Kaj?

FEDORA: Ja. Celo polico.

INGRID: Kar je preveč, je preveč.

FEDORA: Hladilnik je poln. Jaz dam jajca zmerom v hladilnik.

Vem, da ni treba, ampak dam. Kumarice isto.

On hoče polico.

INGRID: Naj si išče psihiatra ...

....

Če bi znala jaz tako kuhat ...

Hvala bogu, da ne znam. Vagala bi dest kil več ...

Spet sem šla gor za dve.

Kako da se ti nič ne rediš?

FEDORA: Jaz rada kuham.

INGRID: Ješ pa ne?

FEDORA: Ni zame.

Raje gledam druge, ko jejo.

Ko uživajo.

....

INGRID: Ti, veš kaj ...

Greva se v soboto peljat z vlakcem. A? Potem pa čez Murinsel
na kuhano vino ...

Vstopi gospod Lieblich.

LIEBLICH: Bog daj, je prosto?

INGRID *odloži posodo*: Vsak dan bolj, gospod Lieblich.

FEDORA *Ingrid*: Bom jaz.

Gre k stolu.

Bog daj, gospod Lieblich, bog daj.

En lep bog daj.

4

Kuhinja. Voda teče iz odprte pipe. Fedora zase, globoko, intenzivno, kot molitev.

FEDORA: Teci ...

....

zelena ...

....

Teci mi, lepa ...

....

Krvava ...

....

Prekleta ...

....

Deri, deri ...

....

pogoltni, izbruhaj ...

....

voda moja ... sestra moja ...

....

Bismillah ... hir Rahman ... Nir Rahim ... Bismillah ...

....

Peri, peri, peri ...

....

kurac krvavi ...

....

speri pičko ... jebeno prekleto ...

....

Očisti, odplakni, raztrešči ...

....

Spusti me ...

....

kadija, izpusti že, kadija ...

....

efendi krvavi ...

....

Kozarec ji pade na tla in se razbije.

Fitnes. Helmut, Poldi.

POLDI: Ona je p-perfektna ...

HELMUT: Je.

Ker razmišlja kot moški.

Monique ...

Monique pumpa ... kot moški ...

Poldi, pumpaš?

POLDI: Pumpam.

Ampak ne vem, če prav. Če d-dovolj ...

HELMUT: Ko ne moreš več, še eno rundo.

Zmerom še eno, ko misliš, da ne moreš več.

POLDI: M-monique ...

HELMUT: Ja, Monique ...

Glej jo ...

POLDI: G-gledam ...

....

Če bi ona hotela kdaj malo potrenirat skupaj z mano, bi jaz še veliko b-bolj napredoval ...

HELMUT: Nisi njena liga, buddy ...

Nisi njena liga ...

POLDI: Vem, da nisem ...

HELMUT: Ona je zrela za tekmo ...

Za kvalifikacije, buddy ...

POLDI: Za Kalifornijo?

HELMUT: Ja.

POLDI: A bi ti rekel, da že ima m-maso?

HELMUT: Za žensko jo bo imela. V kratkem ...

Ona je ...

Ona ima separacijo ...

Ona je definirana ...

POLDI: Če bi jaz ...

Če bi jaz imel njeno definicijo ...

HELMUT: Najprej rabiš maso.

Najprej maso, buddy ...

POLDI: Dajem vse od sebe ...

HELMUT: Narobe, buddy ...

POLDI: Kaj?

HELMUT: Kar daš od sebe, ni dovolj ...

POLDI: Ja ...

HELMUT: Športnik, buddy ...

POLDI: Ja, športnik ...

HELMUT: Atlet ne da od sebe.

Nič *od* sebe.

Ko prestopi določen prag ... on da ...

Razumeš?

POLDI: Ja ...

HELMUT: On na ... na ta surovi granit da – sam sebe.

Sebe.

Če to zmoreš ...

... potem si lahko ... policajev sin iz Thala ... barbar Conan ...

Ali pa guverner Kalifornije ...

Kar ti paše. Sky is the limit ...

Če si zmožen prenest ...

....

To je Monique.

....

Si ti zrel za to? Brez goljufanja?

Vse, buddy?

POLDI: Vse.

....

K–klinc ...

HELMUT *se zgane*: OK. No pain, no gain.

Švicat.

Si uredil tisto?

POLDI: Misliš ...

HELMUT: Z joški?

POLDI: Tako, tako ...

HELMUT: Kako, kako?

POLDI: Ignoriram.

HELMUT: Pa hrana?

POLDI: Sem raje lačen ...

HELMUT: Lakota ...

Be hungry. To ja ...

Ampak če hočeš maso, boš moral telo nahranit.

Hrana, buddy ...

Hrana ...

6

*Frizeraj. Fedora, Ingrid, Svetlana, vsaka s svojo porcijo.
Na mizici za stranke pavlova.*

FEDORA: Naj trpi.

Ob desetih se privleče s treninga in gre pod tuš.

Potem čepi v sobi.

Jaz v kuhinji kadim.

V temi.

Potem pride.

Odpre hladilnik. Vzame ven mineralno.

S hrbtom proti meni stoji tam ... v oprijetih črnih pajkicah in beli majici in jaz ... tehtam to lesketajoče se blago ... in sij hladilnika mu riše ramena, po katerih se napenjajo prvi mišičasti loki.

Žrebe se odloča.

Gledam ga in si mislim: trpi, trpi.

Ven vzame skledico pustega kuhanega riža in korenček. Surov korenček.

Na sredi mize se bela in lahka kot peresce šopiri pavlova.

Snežno bel meringue. Sestra jim je rekla snežni poljubčki, ker tako rahlo božajo, ko se sladkor topi v ustih.

Bi poljubček?

En sladek poljub?

Na ustka?

Na pavlovi pa sveže stepena smetana in razkošje: jagode, robide, maline, sočne in rosne.

Se hočeš igrat?

Dajva.

Upiraj se.

Ti kar šofiraj, kar bodi močan ...

Trpi, mili moj, lepi moj, najdražji. Trpi.

Tukaj sem.

Me vidiš?

Noče. Dela se, da me ne vidi. Dela se, da me ni.

Da ni pavlove.

Ko gre ven, zaloputne za sabo.

INGRID *s polnimi usti*: Ja.

Počasi se tako žabico dere.

SVETLANA: Pustit na miru.

Moških so sami hormoni ...

INGRID: Kaj je še kle not?

FEDORA: Žlička koruznega škroba.

INGRID: Se mi je zdelo.

Meni ta sneg nikoli ne rata, pojma nimam, zakaj ...

Zmerom dobim grude.

FEDORA: En trik je: beljake s sladkorjem nad vročo kopeljo mešaš z metlico in jih segreješ na šestdeset, preden jih daš stepat. Nemogoče zgrešit.

INGRID: Če mene vprašaš: on bo jedel z roke, da še sam ne bo vedel, kdaj ...

SVETLANA: ... če je ne bo prej nabutal.

FEDORA: Naj se me samo dotakne ... Bo nekaj doživel ...

....

INGRID: Kako posel, Svetlana?

SVETLANA: Odkar je laufhaus v Puntigamu ...

Ne moreš konkurirat laufhausu.

Promet iz tedna v teden na dol. Aljona je rekla, da bo šla nazaj.

Lepo prosim ... v Moskvo?

Jaz ne grem.

Grem rajši pucat sekrete.

Samo če bi dobila dovoljenje ...

Ampak jaz ga še za laufhaus ne dobim.

INGRID: Storitve so ena kriza.

Na Tržaški čez cesto so zaprili.

Vsi hočejo bit frizerji, strigel se ne bi pa nihče.

7

Nabrežje Mure. Poldi, Svetlana.

POLDI: Kaj gledaš?

SVETLANA: Račke.

....

POLDI: Od kje so se le vzele ...

SVETLANA: Plavajo.

Sem in tja.

....

POLDI: Ja. Voda je počasna.

SVETLANA: Si mislim ... čisto nič hudega jim ni ...

....

POLDI: Lepo gor pa dol ...

Mrcine male.

SVETLANA: Voda je njihov dom ...

....

POLDI: Ta naša ljuba Mura. Reka kot reka.

Idila ...

Potem pa pride poplava.

In je naenkrat hitra in deroča.

SVETLANA: Takrat se umaknejo na breg.

....

POLDI: Ko divja, odnese vse.

SVETLANA: One lahko pa letijo.

....

POLDI: V zraku na njih streljajo lovci.

SVETLANA: Zmerom ne zadenejo.

POLDI: Včasih pa.

SVETLANA: Racman in račka sta celo življenje par. Če lovec ubije račko, se racman ne loči od nje.

POLDI: Za zjokat.

Jebi race. Imaš kuverto?

Svetlana izroči kuverto. Poldi odpre in zvrha preleti.

T-tristo?

A vidim p-prav?

SVETLANA: Aljona je rekla, da ta teden ne more. Ni prometa.

POLDI: Aljona je d-dolžna. D-dolžna. Ona že prejšnji teden ni ...

Ona že t-trikrat ...

SVETLANA: Ni prometa.

POLDI: Kaj to koga briga! Naj ga lepo naredi.

SVETLANA: Ko ni, ni.

POLDI: A mene kdo vpraša, kako bom pokrila m-moje stroške?

Očka je n-naročil, b-brez popuščanja.

K-konec.

SVETLANA: Saj bo.

Saj bo bolje ...

Če lahko počaka ...

POLDI: Nič. Nič čakanja.

Kdor ne spoštuje dogovora, je out.

Ona je p-predrzna. Dokler je bil tukaj očka, si ni upala m-mignit.

Aljona je zguba.

Čista zguba ...

....

Naj se spoka. Do p-ponedeljka.

SVETLANA: Kam naj pa gre?

POLDI: K-kamor hoče.

Do ponedeljka mora bit njena soba p-prazna.

Razumeš?

Ti, Svetlana ...

Poglej me, ti račka ...

Ti maš pa za izpraznit hladilnik.

Drugi t-teden prinesem svoje stvari.

Hladilnik se m-mora svetit.

Svetit.

Če ne, greš lahko še t-ti. Račka.

Frizeraj. Lieblich, Ingrid, Fedora.

FEDORA s škarjami.

FEDORA: Obrvi tudi?

LIEBLICH: Comme il faut, gospa Dora.

Da bomo comme il faut.

INGRID: Gremo malo na lepše, gospod Lieblich?

LIEBLICH: Kaj se če, gospa Ingrid ...

Ne moreš proti naravi ...

Lulat proti vetru se ne splača ...

Lepo prosim, a bi vi srečo metali stran?

INGRID: Najprej bi jo morala imet ...

Pol pa že kako.

Spet frišno zaljubljeni, kot se zdi?

LIEBLICH: Kemija dela. Dela.

Ampak veste: dokler je luštno, se ni kaj pritoževat.

INGRID: Vi ste fenomen ...

LIEBLICH: Samo za moja leta.

INGRID: Za vsa.

FEDORA: Na splošno mislim ... nič osebnega, ampak ...

... kako gre to ... si jo izberete vi?

Si ona vas?

A je pa tako, da vas kar nekaj izbere?

Kot šus ... Z jasnega ... od nekod, kaj vem.

Udarec s pestjo v želodec ...

Vas izpostavi ...

A ni vse to tudi tako ... mučno?

Kako da je vam lahko zmerom tako grozno fajn?

LIEBLICH: A vam ni?

Ko se zaljubite?

A ni to nekaj najbolj fletnega?

Ti mravljinčki?

Pa ko srček bezlja?

Veste, jaz sem romantik. Mogoče ne boste verjela, ampak to še vedno vžge.

Veste, kaj je pa najlepše?

FEDORA: Ne.

LIEBLICH: Presenečenje.

Ko se v vas vname plamenček, ki ga niste pričakovali niti v najbolj norih sanjah.

Niti v sanjah ne.

Se strinjate?

FEDORA: Bo že, če tako rečete.

LIEBLICH: Zakaj ste pa zardela?

FEDORA: Saj nisem ...

LIEBLICH: O, pa ste.

Gospa Ingrid, povejte še vi: je ali ni?

INGRID *pogleda*: Ti ... saj si čisto rdeča.

FEDORA: Nisem ...

INGRID: Res, poglej se ...

FEDORA: Kaj se bom gledala.

LIEBLICH: Gospa Ingrid, midva sva se zdajle nečesa dotaknila.

Veste, midva sva tukaj naletela na globoko zakopano skrivnost.

Kar verjemite, za te reči sem specialist.

....

Zdaj pa čisto tiho, da se ne stopi na mino.

FEDORA *odloži škarje*, Ingrid: Daj, ti končaj ...

INGRID: Kaj pa je?

FEDORA *Lieblichu, majhna eksplozija*: Kako da vas ni sram?

9

Kuhinja. Fedora v mraku. Pride Poldi, v pajkicah, gol do pasu. Odpre hladilnik.

FEDORA: Poldi ...

....

Poldi ...

....

Ej, Poldi ...

POLDI *se obrne*: Kaj češ?

FEDORA: Ne stran ...

POLDI: Se bojiš fotra, kaj ...

Cvikaš ...

FEDORA: Ne hodit k Rusinjam ...

POLDI: Aha ...

Keš ...

Brez skrbi.

Stanovanje je očkova zavarovalna p-polica.

Rusinje so p-posel.

....

Da veš ...

FEDORA: Ne k Rusinjam ...

POLDI: K Rusinjam, samo da boš vedela, se bom pa jaz preselil iz principa.

Iz principa.

FEDORA: Pa zakaj?

POLDI: Iz principa.

Ker kaj dam nase.

Ker hočem v življenju nekaj d-doseč.

Ker nočem občepet na četrto poti, v zahojenem Grazu.

Hočem več.

Hočem na primer letet v Kalifornijo.

Sledit svojim sanjam.

Jih realizirat.

In nihče mi ne bo p-preprečil, da jih uresničim.

Še najmanj pa ena zblojena b-baba.

FEDORA: Nič hudega ti nočem. Nasprotno ...

POLDI: Vem, kje je moj cilj.

T-telo.

Jaz moram nabildat t-to svoje telo.

Mu dat formo.

Telo b-brez forme si oseba brez forme.

Brezoblični človek ... pa ni n-nič.

Ni osebnost.

Je samo zmazek.

FEDORA: Prosim, Poldi ...

POLDI: Kako pa da je mizica prazna?

Kje so p-pa slaščice?

Pa drugi tvoji visoko k-kalorični kuharski popadki?

Hvala za podporo.

Tudi brez tvoje p-podpore bom zmogel.

Bom prenesel.

Hvala za to, da mi ne d-daš podpore.

Tvoja podpora ubija. Je strup.

Ti si strup.

FEDORA: Poldi, nisem vedela ... Da je tako hudo ...

POLDI: S tabo je hudo.

Ne z mano.

FEDORA: Ja, Poldi, je ...

Nikomur nisem rekla ...

Hudo je ...

POLDI: Ni treba reč.

Ti vse lepo piše na obrazu.

FEDORA: Če piše na obrazu, me glej v obraz.

Kaj piše?

POLDI: Piše, da na celem svetu ni bolj sfukane babe, kot si ti.

FEDORA: Res je ni ...

Jaz sem pohabljena ...

POLDI: Ja, to si.

FEDORA: Razmesarjena.

Moja notranjost je velika, prazna klavnica. Brez ljudi ...

Kosi mesa visijo s kavljjev.

Kupi kosti.

Prazna klavnica sem.

Mrzla.

Opustela ...

... neuporabna hiša, dobra samo za rušenje.

Žal mi je.

Za toliko stvari. Do jutri ne končam, če začnem naštevat.

Da sem.

Kar sem.

Da nisem bila dobra s tabo.

Da te nisem slišala.

Čeprav te gledam. Ves čas.

Če zdaj greš ...

Praznota bo malo bolj prazna.

Praznota bo samo še, kar je.

Brez tebe.

Trajanje. Tja v en dan, brez konca.

Posvojila sem te, nisem vedela, kako zelo sem te. Tvoje uteži. Tvoje bicepse. Zlate laske. Tudi jezo in kljubovanje in loputanje z vrati. Vse.

....

Lažem.

Ponižaj me, ker strahopetno lažem.

Nisem te posvojila, vsrkala sem te.

Prepojena sem s tabo ...

Vsaka mišica je struna, vsaka kost je piščal ...

Vse zveni ...

Poldi, Poldi, Poldi ...

Tako sem lačna.

Tako strašno sem lačna ...

POLDI: Ne vem, kaj hočeš povedat.

Mogoče je čisto OK za oba, da ne vem.

Odide, vrata pusti odprta.

FEDORA: Lačna sem ...

Poldi, nahrani me ...

10

Zlom. Ingrid, Lieblich, Svetlana, Tezga. Sedijo v krogu, bele halje, konzilij. Fedora na sredi nezavestna, na nosilih, zapletena v mrežo cevi in cevki.

LIEBLICH *lista, bere*: Aha ... Aha ... Aha ...

Tremor ... Hipervigilnost ...

....

Aha ... Peritravmatska disociacija ...

Aha ...

Flashbacki ...

Dr. Shimanek ...

INGRID: Da, profesor Lieblich?

LIEBLICH: Kaj se nam tukaj kuha?

INGRID: Tu, gospod profesor Lieblich, se kuha, duši, peče.

Če dovolite, profesor, bo kolegica doktor Svetlana ...

Svetlani ... kako že?

SVETLANA: Svetlana Svetlana.

INGRID: ... bo kolegica doktor Svetlana Svetlana podala raport.

SVETLANA: Hvala.

Najprej bomo definirali vhodni pogoj preiskave.

Gospod Leopold Wörosch je odsoten.

On manjka.

LIEBLICH: Aha ... Tipično ...

SVETLANA: ... oziroma če preciziram, on se izmika.

LIEBLICH: Če pogledate v moj učbenik ...

SVETLANA: ... stran sedemsto enaindvajset, točno to.

Dne petega petega v popoldanskih urah je bila pacientka sprejeta ...

TEZGA *vstane*: Pardon, kaj tukaj ...

LIEBLICH: Vi ste?

SVETLANA *ga predstavi*: Gospod Joksimović, Aleksandar ...

TEZGA: Tezga. To mi je vzdevek.

Dajmo lepo na hitro, jaz imam še pol leta ...

Jaz vam ni pet ni šest skočim po mulca in ga privlečem za ušesa ...

LIEBLICH: Joksimović, usedite se.

Počakajte, da pridete na vrsto.

SVETLANA: ... so stanovalci omenjene hiše v Puntigamu ob četrtri uri zaznali na hodniku vonj po plinu. Poklicani gasilci in policija. Pacientka je bila najdena na tleh kuhinje neodzivna, cev na jeklenki je bila sneta, ventil odprt. Ob prihodu na intenzivo so bili odkriti sledovi samopoškodovanja v predelu abdomna, genitalij, notranjega dela stegen. Reanimacija upešna, vendar je pacientka pretežno nekompliantna.

Ker zavrača hrano, je intubirana.

Razen moža, *pokaže na Tezgo*, prisotnega gospoda, drugih svojcev nima.

Po metodi Škvoreckega in Rotha sta z gospodom opravljena dva intervjuja. V zvezi s pacientko je gospod v prvem intervjuju izjavil, navajam, da je njej in njeni zblojeni sestri tam dol – mišljena je bivša Jugoslavija – rešil življenje, konec navedka. V drugem intervjuju, med katerim je bil izveden tudi rorschach, pa je dogodek opisal z besedami: "Kupil sem ju, po petsto za kos."

TEZGA: Ej, ej, ej ...

Nekdo tu izkrivlja dejstva ...

LIEBLICH: Joksimović ...

TEZGA: Vsa čast, profesor, zdaj bom pa jaz povedal, kaj je res.

Kaj je res. Jaz not dobim obisk. Midva se pogovarjava in ta mlada doktorica meni začne tam kazat neke fleke. Kaj da so. Jaz ji lepo obrazložim: puška. Evo, tukaj je puška. In to tu je nož. Vse drugo pa, oprostite, da ne zastopim, ona je visoko izobrazena oseba, ampak na tistih kartonih mi ona kaže same, oprostite izrazu, začne se na p.

Ni problema, kaži ti meni p, in se midva tam lepo testirava, beseda da besedo, kot ljudje. In kaj je bilo dejansko tam dol? Prišlo je do streljanja. Slučajno nagazim in fantje tam, ajde, malo pijani, se šalijo, imajo v kleti dve puncici in žrebajo, kakšen bo vrstni red.

INGRID: Govorite o srbskih plačancih in kriminalcih?

TEZGA: Kakšno vezo ima s tem Srbija?

Srbija se je natrpela, pojma ti nimaš, kaj pa koliko.

Lahko je vam tu manipulirat z nekimi obscenostmi, na varnem, potem ko je Srbija krvavela za vas in vam obranila Evropo.

LIEBLICH: Joksimović, brez digresij ...

Ker pa ste že začeli ... V Grazu imamo največji muzej orožja na svetu. Tukaj je bila naša glavna orožarna, obramba pred turškim prodorom na zahod. Evropo je obranila Avstrija, in če je kdo krvavel, smo bili to mi, ko ste bili vi še turški janičarji in ste po teh krajih ropali in požigali. Pika.

TEZGA: Jaz ropal in požigal?

Jaz?

Ej, profesor ...

Jaz sem tam dol na mizo položil svoj krvavo prigarani denar.

Gotovino.

Ajde, da vidimo: koliko si plačal pa ti?

Iz svojega žepa?

Sem ti zaprl gobec, kaj?

Marš ...

Prekleti norci ...

Vstane, pljune, odide.

LIEBLICH: Krepka predjed, krepka predjed ...

SVETLANA: Možgani na žaru ...

LIEBLICH: S česnom ali brez?

INGRID: Odvisno, ali se boste poljubljali ...

LIEBLICH: Jaz sem romantik, tukaj ni pomoči.

No, dajmo, zašpilimo že.

Glavna jed: seroquel, trikrat dnevno sto miligramov. Prva dva tedna, potem bomo pa videli. Če postane spastična nadomestiti s kombinacijo risperdala in litija.

SVETLANA: Za prilogo: xanax, petkrat dnevno dva miligrama.

Dva meseca.

INGRID: Za desert: zoloft, petdeset miligramov dnevno.

Doživljenjsko.

11

Park psihiatrične bolnice, obisk. Ingrid z rožami. Fedora, drogirana.

INGRID: Sam ne se sekirat. To dela stres, vsi mi smo not.

Na istem.

Jaz pridem ob šestih domov kot ožeta cuna. In kaj? Odvijem čokolado. Ali pa napolitanke. In to požrem. V petih minutah, nezavestna. Jaz sem čista odvisnica. Od napolitank. Od čokolade. Od vsega. Gledam Igro prestolov in ne bom nehala

do treh zjutraj, dokler ne padem v komo ... Jaz sem odvisna od odnosov. Mobi pozvoni, Fritz pomigne in laufam.

V Klagenfurt. Halo? Kot prostitutka. Lotti uleti po denar za kakšno novo sranje, ki ji je pred petimi minutami padlo na pamet. Nimam ga, ampak dam.

Sama sebe bi morala sunit nekam. Pa se ne.

Groza ...

Čista groza ...

....

Vse to je samo stres. Zdaj se boš spočila ...

Ti vsaj nisi odvisna ... Ne od froca. Ne od hrane.

Ne od seksa.

Glej s te strani ...

FEDORA: Jaz ...

INGRID: Ja ...

....

FEDORA: Me ti kaj slišiš?

....

INGRID: Normalno da te. Si že v redu ...

Samo naspat se moraš in spočit in boš kot pušeljc ...

....

Reci, če ni tako ...

....

FEDORA: Sem ...

INGRID: Kaj?

....

FEDORA: Ne svoja.

INGRID: Kako?

....

FEDORA: Sem ...

....

Jaz sem ...

....

Jaz ...

....

INGRID: No?

....

FEDORA: Vem, kar vem.

INGRID: Kaj veš ...

....

Kaj?

FEDORA: To!

INGRID: Kaj to?

FEDORA: Da ti nimam kaj zaupat ...

INGRID: Zakaj?

Zakaj mi kar naenkrat ne moreš zaupat?

FEDORA: Ker si z njimi.

INGRID: S kom?

FEDORA: Z njimi, s kom pa ...

Ne pretvarjaj se ...

INGRID: Pojma nimam ...

S kom?

FEDORA: Se spomniš, kaj si me vprašala ...

INGRID: Kdaj?

Kdaj sem kaj vprašala?

FEDORA: *Kaj je še kle not?*

To si rekla.

Žlička koruznega škroba, sem rekla jaz. Sem pa razumela ...

Ampak odslej, ejej ...

Jaz sama.

Sem superanalizirala ta ... ta ... Kristalno.

Vem ...

Da najdem ... ta ...

... ne frufu – pusti ti Karakaj pa frufu – ta ... ta vrata
metalfabrike tam pa na stežaj – v džeheno – ta luščina ta
razklana – oko ta misel, misli tam ... belo ... utrip tam oreh
pod svodom ta ... mandal – če slediš ... ta ... tam ... ta ... tam
pa amigdalini ...

Temni mandelj ...

... naše – marcipan presenečenja – sladke ...

Nore Dore.

Predse razpre dlani (kot v meditaciji ali molitvi).

Začne počasi nihati z gornjim delom telesa naprej in nazaj.

INGRID: Kaj?

Pomoč rabiš, a ne vidiš ...

Kako boš kar nekaj?

FEDORA: Šla bom ...

INGRID: Kam?

FEDORA: Moram ...

samo pustit ...

....

Se spustit ... it ... it ...

INGRID: Pa kam!?

FEDORA *pojoče, tiho, balkanski melos*: Ojme ... joj, ojmemo ...

Roki spet padeta.

12

Fitnes. Helmut, Poldi.

POLDI: Sem naredil prvi korak.

K-klinc ...

Nimam kaj zgubit.

Sem jo kar vprašal ...

HEMUT: Si jo?

POLDI: Sem. Če gre z mano na k-kavo.

HELMUT: Pa?

POLDI: Je rekla, d-da naj odprem profil na Tindru.

Da me bo prečkirala ...

HELMUT: Monique je ostra.

POLDI: Je.

Ona je kot b-britev.

HELMUT: Borza.

To iz človeka naredi borza.

Ona te da na ostrino.

Te prešalta v višjo prestavo.

Visoko mi šicaš, buddy ...

POLDI: Se učim ...

Se učim ... Ne sme te bit strah, da popušiš ...

Če popušiš, popušiš ...

Greš lepo naprej ...

Fail better ...

B-better ...

HELMUT: Ko pušiš, ti samo glej, komu ...

To je vsa razlika ...

Če bi ga Monique imela, bi ga jaz rade volje ...

Če bi ga imela, bi bila sanjska.

POLDI: Ona se b-bo ovenčala z medaljo.

Ker je idealna.

Šparam se zanjo. Jaz jo bom č-čakal.

Delam. Še bolj bom delal. Na sebi. Trdo.

Ko pride očka ven, me ne bo p-prepoznal.

In mu jo bom lepo predstavil.

Očka, t-to je Monique.

Očka, si ti kdaj imel tako češpljo?

N-nikdar.

HELMUT: Se ti zdi, da jo boš pecnil?

POLDI: Bom.

Jo v-vizualiziram.

Ko treniram. Ko jem. Ko spim.

Non stop.

13

Murinsel. Fedora (brez maske, n.b.), gospod z masko.

FEDORA: Kakšna domislica ...

Reko posilit z nesmisлом iz železa in stekla ...

GOSPOD Z MASKO: Tudi Calatravov most v Benetkah ...

FEDORA: Človek bi hotel nekaj lepega ...

Skoti se spaka. Namesto da bi ji zavil vrat in se reki opravičil,
jo pustiš.

Ostane ti spomenik grdote.

GOSPOD Z MASKO: Vas grdota vzburja?

FEDORA: Vem, kaj pomiri.

GOSPOD Z MASKO: Želite, da snamem masko?

FEDORA: Če jo snamete, bom šla.

GOSPOD Z MASKO: Zakaj ste si za srečanje izbrala ravno

Murinsel, če pravite, da vas odbija?

Absolutno se strinjam, bizaren punkt.

Še posebej v mraku.

To mesto je vendar polno očarljivih koticov, kamor se lahko zatečeta dva, ki hočeta življenju skrivaj ukrast bežen trenutek užitka.

....

Vas lahko primem za roko?

FEDORA: Ja.

GOSPOD Z MASKO *jo prime za roko*: Vaša roka je vroča. In vlažna.

FEDORA: Se zdi. Ker je vaša mrzla.

GOSPOD Z MASKO: Lahko pogledam vašo dlan?

Ji gleda v dlan.

Vaša črta srca ...

FEDORA: Ni se vam treba truditi.

Danes zjutraj so me izpustili iz norišnice.

Brez skrbi, fukala bom z vami.

Tukaj in zdaj. Na stranišču.

GOSPOD Z MASKO: Si res ne bi izbrala česa bolj udobnega?

FEDORA: Ne.

Hočem, da enkrat pod mano teče reka, ko fukam.

Ko mi bo prihajalo, hočem mislit na to, kako se bo voda pod mano čez par dni mešala z vodo iz moje reke.

Moja reka je Drina.

Pustite, niste slišali zanjo ...

Greva?

Frizeraj, Igrid, Fedora, Liebllich.

INGRID *kasira*: Osemnajst petdest.

LIEBLICH: Narediva kar dvajset.

INGRID: Zadovoljni, gospod Liebllich?

LIEBLICH: Kot vedno, gospa Ingrid, kot vedno ...

INGRID: Še naprej lep dan, gospod Liebllich ...

LIEBLICH: Tudi vam ...

Odide.

INGRID: Včeraj štirje.

Danes samo Liebllich ...

Bolje kot nič.

....

Hej! Boš ti spet kaj kuhala?

FEDORA: Za koga?

INGRID: Kaj vem ... Zase.

FEDORA: Kuhala sem za druge.

INGRID: Začni zase.

FEDORA: Nihče ne kuha zase.

....

INGRID: Mogoče res.

Glavno, da si nazaj.

FEDORA: Ja. Da le.

....

Čeprav ... ne več.

INGRID: Kako ne?

FEDORA: Frizeraj je kot prej. Ti v frizeraju. Pa Liebllich.

Ampak svetloba je druga.

....

Poglej ...

Na koži se mi vidi.

Zdi se, kot da je bakrena.

INGRID: Jemlješ tablete?

FEDORA: Zravnajo te s tlemi.

Lebdiš in te ni.

Spiš. In lebdiš in že ena sama samcata misel je tako težka, da prej omagaš, preden ji prideš do konca. Samo strah in tesnoba sta ista. Vzamejo ti čas.

Ne hodiš več, samo prestavljaš nogi. Drsaš v natikačih, v na pol razvezanem šlafroku. Čez ravno ravnino. Nekje ti ga vrnejo. Po malem odškrnejo vrata in te spustijo iz kemične celice in dajo ti ceglec z navodilom in rečejo, da ne bo slabo, če boš ubogala, in če ne, da bo.

....

Ne.

Ne ubogaš.

Sami žrite svoje sranje.

....

Kemija odteče iz telesa.

Okovi popustijo.

In se zgodi.

Svetloba je bolj svetla, tema je temnejša, življenje je bolj živo.

Kot da na nebu svetita dve sonci.

Vsaka najmanjša reč dobi nazaj svoj vonj. In barvo.

In potem začutiš, kako se leviš.

INGRID: Kaj se?

....

Dora, a ti jemlješ tablete?!

FEDORA: Levim se.

Še nikoli ni bilo tako strašno dobro.

Stara koža odpada in pod njo se razpira novo telo.

Prožno in vzdržljivo.

Občutljivo in krhko.

Izročeno razpadanju, bolečini. In užitku.

Za vrtoglav trenutek brez teže zviška gledaš dol, na svoj začetek in konec. Vse je lahko.

Tako lahko.

Najemniško stanovanje. Svetlana, Fedora.

FEDORA *ovohava posteljo, blazino*: Samo deodorant.

SVETLANA: Trikrat na dan se tušira.

FEDORA: Kdaj je šel?

SVETLANA: Pred petnajstimi minutami.

Če naju dobi, bo frka.

FEDORA: Najmanj dve uri ga ne bo nazaj.

SVETLANA: Mene je strah.

FEDORA: Plačala bom.

SVETLANA: Od vas ne morem vzeti denarja.

FEDORA: Jaz sem stranka.

Stranka mora plačati.

SVETLANA: Stranka?

FEDORA: Ja, stranka.

Zdaj se bova slekli in se ulegli v to posteljo.

V tole.

Potem boš vzela denar.

SVETLANA: Prav.

FEDORA: Si dobra?

SVETLANA: V čem?

FEDORA: Znaš stranki narediti kaj veselja?

SVETLANA: Nihče ne pride po veselje.

Vse mogoče prinese. Trezne, pijane.

Trde, impotentne ...

Ampak veselje ... *Skomigne*.

FEDORA: Pa ženske?

SVETLANA: Enkrat ali dvakrat jo je pripeljal mož.

Da je gledala ...

Družinska terapija.

FEDORA: Pa ženska sama?

SVETLANA: Nobene.

FEDORA: Bom pač prva.

Lahko delaš z dušo?

SVETLANA: Kaj je duša?

FEDORA: Duša je telo.

Samo druga beseda.

....

SVETLANA: Pustim, da se sprazniijo.

Še na usta me ne smejo poljubljat.

FEDORA: Pa jaz?

SVETLANA: Zakaj bi za vas delala izjemo?

FEDORA: Plačala bom več.

SVETLANA: Prav.

Potem lahko.

....

FEDORA: Pa on?

SVETLANA: Se me ne dotakne.

FEDORA: Ima obiske?

SVETLANA: Nima.

Fedora jo poljubi na usta. Dolg poljub. Na sredi se hoče Svetlana že iztrgat, vendar jo Fedora zadrži in podaljša.

FEDORA: Bo šlo?

SVETLANA: Kaj še razen tega?

FEDORA: Znaš bit groba?

SVETLANA: Domina? Ni opreme.

FEDORA: Ne mislim tega.

Znaš stranki naredit bolečino in zraven uživat?

Iz torbe vzame dildo in ga da na posteljo.

SVETLANA: S tem?

Lahko poskusim.

FEDORA: Si že kdaj?

SVETLANA: Sem. Ampak brez užitka.

FEDORA: Bo treba.

Hočem videt, da uživaš.

SVETLANA: Ni naprodaj.

FEDORA: Kako se pride do tega?

SVETLANA: Moja stvar.

FEDORA: Sem tako malo vredna?

SVETLANA: Ne vem.

Lahko menjava.

FEDORA: Kaj?

SVETLANA: Povejte, kaj je. Lahko obljubim, da bom probala. Ne morem pa garantirat.

....

FEDORA: Danes nekaj boli.

Majhna praznina se je naselila not in boli.

Majhna praznina. Malo boli.

Majhen spomin.

Majhna rana.

Majhna želja.

Malo.

Majhno, vse tako majhno, da se ne najde, kje.

Hočem, da boli bolj.

Hočem bolj.

SVETLANA: Zmerom isto.

16

Frizeraj. Ingrid, Svetlana. Ingrid drži telefon.

INGRID: Je to normalno?

No, povej ...

SVETLANA: Gor pri nas nisem nikoli vedela, a je tip sveti človek, ki je prišel preskušat svoje meso in bo potem, ko si ga bo olajšal, hotel molit z mano, ali pa mafioz, ki me bo zaklal za kratek čas.

Vi ste tukaj čisto normalni.

INGRID: Kako normalni?

SVETLANA: Srednje.

INGRID: Ona je tebi normalna?

SVETLANA: Zakaj?

INGRID: A ne vidiš, kam rine?

SVETLANA: Pa kaj?

Vsak pač počne, kar mu paše. Tega ne moreš preprečit.

To ne pomeni, da si nor.

INGRID: Ne zastopiš ...

....

SVETLANA: Saj bo.

INGRID: Zdaj bo pa meni počil film.

Kaj ...

SVETLANA: Pokliči jo že.

INGRID: Ne dvigne.

SVETLANA: Mogoče ni nič.

INGRID: Dora, Dora ...

....

Medve sva lahko včasih tu not po cel dan ... tiho.

Tiho ... Frizeraj ... Nihče ne bi mislil ...

Kava ... Cigareta ...

Gesta: vse.

....

In kaj naj zdaj?

SVETLANA: Čakaj.

INGRID: Pa če se ji kaj zgodi?

Če gre adijo?

SVETLANA: Ljudje cepajo kot muhe.

Vsak dan.

Tako pač je.

Ti povem – bo že. *Z občutkom.* Moj prvi fant gor mi je vedno rekel: saj bo bolje. Ta, ki me je prvi prodajal. Moj Vaska.

Vsako jutro, je rekel, si moraš ponovit: danes se bo pa zgodilo nekaj lepega. In sem mu verjela in na tihem verjamem še danes.

Čeprav je bil lopov, ta moj Vaska.

INGRID: Nimam več koga klicat ...

SVETLANA: Zakaj se ne bi pomenila s Tezgo?

Naj jo on, preko svojih ...

INGRID: A si pri sebi?

Ubil jo bo.

Sesekal jo bo, na kose.

Če je ne bo že prej njen bodibilder ...

Kako si ji lahko sploh odprla?

SVETLANA: Ima ključ.

INGRID: Kaj potem. Ne smeš je spustit v tisto sobo.

Za nobeno ceno.

Razumeš?

SVETLANA: Jaz nje? *Nejeverno odkima.*

INGRID: Svetlana, samo nazaj mi pojdi.

Kljukala bo, ti pa tišči.

17

Najemniško stanovanje. Poldi, Fedora.

POLDI: Kako si drzneš ...

Kako si drzneš ...

FEDORA: Jaz te ljubim ...

POLDI: Kako si upaš stopit sem not?

FEDORA: Ljubim te.

POLDI: Bla, bla, bla. Fafaj ga ...

FEDORA: Moja ljubezen je čista in globoka.

Moja ljubezen je močna in deroča.

Moja ljubezen je reka.

POLDI: Prekleta trapa. Kako sploh lahko prideš na idejo?

Zgini ven, da si ne premislim ...

FEDORA: Danes je tvoj rojstni dan ...

POLDI: Saj. Vtakni si ga ...

FEDORA: Dvajset. Nisi več najstnik ...

Poldi, zdaj si moški ...

POLDI: Ja, ja. Kar potegni ga ...

FEDORA: Poglej, kaj sem prinesla.

Pokaže ogromen, masiven zlat prstan.

POLDI: Očkov p-prstan.

FEDORA: On bi hotel, da ga nosiš ti.

POLDI: Če b–bi on hotel, bi že sam rekel.

FEDORA: Pozabil je.

On pozabi. Na majhne reči. Na nas, majhne ljudi ...

Ampak če bi se spomnil, bi hotel, da ga nosiš ti.

Danes.

POLDI: Seveda.

In da f–fukam njegovo babo.

FEDORA: Da fukaš babo.

POLDI: Gnusna izdajalka.

Vse ste iste. Smeti.

Svetlana. Črv. Ki se plazi po tleh in štepa kot mašina.

M–monique. Naduta, ohola krava.

Ki si domišlja, d–da nekaj je.

Čeprav je ona samo to, k–kar iz nje naredi moška roka.

M–moška roka.

Dol mi maha ...

Ker jaz b–bom zdržal. Jaz b–bom p–prenesel ...

Moje s–sanje ... *Se skoraj zlomi.*

....

In ti, najslabša od vseh.

Zahrbtna, izdajalska struparska p–prasica.

FEDORA: Daj roko, Poldi ...

POLDI: Ne d–dotikaj se ...

FEDORA: Daj roko.

Vzame njegovo roko, Poldi se le slabotno upira.

Moč je v tebi, Poldi.

Ne veš, kakšna neizmerna sila. Je v tebi.

Obdaja te kot obstret.

Tvoje psovke in kletvice so moji psalmi.

Ker jaz te ljubim.

Jaz sem ta prstan.

Glej, kako greš vame. *Mu natakne prstan.*

POLDI: K–kurba. *Vendar ne odmakne roke.*

FEDORA: Vse, Poldi.

Ti si mi vse. Jaz sem ti vse.

Nič drugega ni.

Ni resnično.

Jaz sem tvoja kurba. Tvoja zvezda. Jaz sem tvoje telo. Ti si moje telo.

Telo, Poldi ...

Zaničevano, pohojeno. Izrabljeno. Mučeno telo.

Sveto telo.

POLDI: Nabij se ti lepo na kol ...

FEDORA: Na tvoj kol.

Ki ga čutim.

Ves čas.

POLDI *ji iztrga roko*: Tega ne bo.

Kuzla, ajde, puši ...

FEDORA: To bo.

Baker, Poldi. Ti in jaz. Iz bakra.

Iz raztaljenega, čistega bakra.

Ja.

Se pred njim naglo spusti na kolena in mu z enim samim silovitim gibom potegne pajkice dol.

18

Zapor. Tezga, Svetlana.

TEZGA: Življenje ...

Kaj boš še naložilo, prekleto?

Na kakšno goro hudega se bo še treba povzpet?

V kakšen ponor sramote me boš brcnilo?

Kriv sedim brez krivde.

In kdo me obišče?

SVETLANA: Tezga, nujno je.

TEZGA: V kakšnem smislu?

SVETLANA: Ne gre več. Ni posla.

Laufhaus v Puntigamu ...

TEZGA: Ti, Svetlana ... ne ti meni blefirat.

Vem jaz, koliko se ti potruдиš za stranko.

In potem ti meni, ni posla.

Zmigaj se ...

Dobi si stalne.

Ampak za stalne se je treba zavzet.

Treba je bit s srcem pri stvari ...

Ne samo gledat na uro.

Stranka vedno hoče kvaliteto, tudi če se dela, da ji je važna

samo cena.

Če je kvaliteta, pride nazaj. In je posel.

Samo ne se mi zgovarjat.

SVETLANA: Tezga, ne pregovarjam se za najemnico.

Hočem dovoljenje.

TEZGA: Ona hoče dovoljenje.

SVETLANA: Obljubil si, Tezga.

Da bom plesalka. Z dovoljenjem.

TEZGA: Ne spomnim se ...

Si že morala bit pijana, da se ti je prisljšalo ...

SVETLANA: Ne gre več.

Jaz grem ven.

Mene ni tukaj zraven.

TEZGA: Punčka ...

Najprej se pomiri ... Oladi ...

SVETLANA: Hočem, da veš, da jaz s tem nimam nič, da nisem kriva in da se tega ne da prenašat.

TEZGA: Česa?

SVETLANA: Jebačine.

TEZGA: To ti je poklic. Sama si si ga izbrala.

SVETLANA: Ne te.

TEZGA: Je še kakšna druga?

SVETLANA: Tezga ...

Dva dni sta že zaprta not.

Rjoveta kot maček in mačka, ko se breznata.

Nabijata se ob zidove ...

Sopeta, krulita, vriskata, cvilita ...

Ko bi ti slišal te glasove.

To ni več človeško. To je živalsko.

Ne jesta, na pijeta ...

Ven do stopnišča zaudarja po fuku.

TEZGA: O kom ti to?

SVETLANA: Poldi in ona.

TEZGA: Katera ona?

SVETLANA: Fedora.

....

TEZGA: Ponovi.

SVETLANA: Poldi. In Dora.

TEZGA: Lažeš, kurbetina.

SVETLANA: Ne lažem.

TEZGA: Dokaži mi.

SVETLANA *izvleče mobilca*: Na, poglej.

Kaže posnetke.

Pa to ...

Na, pa še ...

TEZGA: Spravi to.

Miren sem.

Me vidiš, kako sem miren?

Na svetu ni bolj mirnega človeka od mene.

In zdaj da se mi pobereš. Da te ne vidim nikoli več.

Če te še kdaj vidim, ne bom miren.

19

Frizeraj. Ingrid, Fedora. Takoj nato Lieblich.

LIEBLICH *skozi vrata*: Napoči sončno jutro, ko še ta ljubi

Puntigam dočaka svojih pet minut.

INGRID: O, gospod ...

LIEBLICH: Ste brali?

INGRID: Mi ne beremo. Gledamo televizijo.

LIEBLICH: Dovolíte, Bild am Sonntag.

Kaže časopis, bere.

Karlau. Incident v zaporu. Hud incident. Desno spodaj, prosim lepo. Zapornik A. J. ... bodite pozorni ... Naš A. J. je zaprosil za nujni izhod. Ko je bila njegova prošnja zavrnjena, je brez razloga na zaporniškem dvorišču brutalno napadel skupino šestih sojetnikov. Šestih, človek božji, predstavljajte si ... Prišlo je do pretepa ... itd. ... vendarle obvladali ... Dve osebi lažje in ena težje poškodovana. Bodite pozorni – težje – ko zapišejo težje, je morda že fatalno. Vodstvo zopora je odredilo ...

Fedora si odsotno in hkrati intenzivno briše ramena, nadlakti in podlakti, kot bi z njih nekaj odstranjevala.

....

Oprostite, kaj pa vi, gospa Dora?

....

FEDORA: Poglej to ... ni je več.

LIEBLICH: Česa?

....

INGRID: Gospod Leblich, pustite jo.

Dobro, pa kaj.

Nek arestantski bikan se je strgal z verige ...

Skozi vrata plane Poldi. Težko diha. V roki ima prižgano cigareto.

Kazalec roke s cigareto uperi v Doro. Žuga.

Odvrže cigareto in jo pohodi. Odide.

20

Fitness, garderoba. Helmut in Poldi, vsak pod svojim tušem, dialog iz niše v nišo.

POLDI: Helmut ...

HELMUT: Ne ... Ne ...

POLDI: Ja!! T-to m-mrho ...

HELMUT: Stop!

POLDI: Hel-hel-helm ...

HELMUT: Buddy, pomiri se ...

....

Jadraš skozi turbulence ... sam ne veš kakšne ...

....

Kaj si pa dovolil, da te je ...

....

Razen če nisi? A si?

POLDI: Nisem!

Nisem bil za!

HELMUT: Nisi, Poldi.

....

Ta ... tvoja zadeva ... diši do neba ...

"Gospod inšpektor, sedemnajstkrat v treh dneh. Me je."

Žandarmerija se bo poscala od smeha.

POLDI: Ne m–moreš m–mene kar ...

Ne m–mene ...

Razumi!

HELMUT: Pa ne da ti je snela venček?

....

Še to.

Zapečaten si.

POLDI: Nisem!

HELMUT: Pa si.

POLDI: Helmut, a lahko ...

HELMUT: To je to.

Se zgodi.

POLDI: Ni se prišla ... samo m–malo p–po–ka–kavsat.

HELMUT: Kaj pa?

POLDI: Ona je ...

B–bolj propadla od Rusinj.

On–na j–je ...

....

Ni več!! Človek!

HELMUT: Lonček je pa razbit.

....

Zakolni. Če gre, jokaj. In pozabi.

Čim prej.

Če ne, bo slabše.

Prideta izpod tušev. Poldi iz omarice vzame jopič, iz notranjega žepa potegne fotografijo in jo kaže Helmutu.

POLDI: T–tole, Helmut.

Je bil.

HELMUT *si ogleduje fotografijo*: Tvoj stari?

POLDI: On, ja.

Moj očka, pri dvajsetih.

Poglej ga.

T–to je b–bil.

HELMUT *vrne fotografijo*: Kaj se če ...

POLDI: Kako si lahko še p-pogledam v obraz?

Jo bom lepo potolkel.

B-bolano, steklo kuno. Njej je licenca potekla.

Samo tako.

HELMUT: Ej, buddy ...

POLDI: N-nič ...

HELMUT *ga mehko prime okrog vratu*: Buddy ...

Easy.

POLDI: H-Helmut ...

HELMUT: Te ni škoda? Prideš izpod tuša dišeč, čist kot jagnje.

Program za danes oddelan. Zakaj se takoj spet mazat z blatom od zunaj? Easy.

Vdih. Izdih.

Easy.

....

Ponovi.

No, kako bova?

....

Poldi najprej gleda stran, nato vrne pogled.

21

Vrata se nekoliko odprejo, za njimi močna svetloba.

Fedora nevidna, samo glas.

FEDORA: Ti si.

....

Stopi noter, čakam te.

Ne govori o prekletstvu. O usodi. O bogu.

Stoj vzravnano.

....

Kraljica sem in ti si izbran.

Artemida in Afrodita, konji, prevrnjena vprega na obali,

Pozejdonov dolg ... to so miti.

Bulvar. Duhovna hrana za plebs.

....

Oče, mati?

Pusti obscenosti. Rekel boš, da je Fedora seme pošasti iz minoškega labirinta. Ne bodi smešen.

Nimaš ne očeta ne matere.

Nimaš imena.

Usode ni.

Si, kar nisi.

....

Ker te ni.

Nikjer.

Lahkoten smeh.

....

Pa ljubezen?

....

Ljubezen ...

Jih slišiš, kako pijano kričijo pod okni?

Hoče se jim krvi.

Ne boj se.

Stopi noter.

Senca stopi v režo svetlobe med vrati.

22

Kuhinja, Ingrid. Fedora v sosednjem prostoru, v kopalnici.

INGRID: Kristus Jezus.

Kako zaudarja po dreku.

O, Kristus ...

....

Ej ...

Ej ...

Povej do konca.

Pa sestra?

FEDORA *iz sosednjega prostora*: Šla je nazaj.

Pobegnila.

INGRID: Kam?

FEDORA: V Karakaj. Predmestje Zvornika.

Fedora pride v kuhinjo, v rokah ima črno plastično vrečo.

INGRID: Kaj imaš to?

FEDORA: Umazane plenice.

INGRID: Daj to na balkon.

Pošastno smrdijo.

Fedora uboga, da vrečo na balkon. Gre h kuhinjski omarici, vzame ven škatlo z instant hrano, vzame vrečko, odtrga rob, strese v stekleno posodo, dolije vodo, počasi meša.

INGRID: In?

FEDORA: Kaj?

INGRID: Ja, sestra?

FEDORA: Karakaj ima most.

Železen.

....

In ... skočila. Dol.

V Drino.

INGRID: Šit.

Fedora gre v kopalnico, iz kopalnice pripelje Tezgo na invalidskem vozičku. Tetraplegik. Vzame posodo, primakne stol k vozičku. Z žlico poriva hrano Tezgi v usta. Tezga suva, oddaja nerazločne glasove. Nezadovoljen, zelo.

INGRID: Kaj mu spet ni prav?

FEDORA: Hoče meso.

Zmerom je jedel meso.

INGRID: Daj mu ga že, grozno mi je gledat, kaj zganja ...

Fedora gre h kuhinjskemu pultu, vzame krožnik s koščki mesa. Sede k Tezgi in ga hrani z roko. Tezga še vedno renči, vendar sprejema, žveči.

INGRID *se posmehne*: Mesojedec ...

FEDORA: To hoče ...

....

To.

Usmeri voziček proti hladilniku in mu ga približa.

To in to. In to.

....

Tezga, jej meso.

Odpre hladilnik. V hladilniku razkosano Poldijevo truplo.

Ingrid si v grozi z roko pokrije usta, obrne se stran, bruha.

Tezga neartikulirano rjove.

Ingrid pobegne.

Tezga rjove.

FEDORA *sede, z blaženim nasmehom: Baker ...*

....

Baker ...

....

Baker ...

Glasba. Stanislav Binički, Marš na Drini. Iz pianissima v fortissimo. Voda zalije odrsko ploskev, gladina raste.

februar 2020